

Men jeg synes, det er trist, at Det Radikale Venstre er blevet næsten så tamt som Socialdemokratiet i retning af ikke at have en retspolitik, for det er trods alt en gammel tradition, vi har haft i Folketinget. Det havde været morsomt at diskutere netop de problemer, som Venstres ordfører, jeg synes med megen ret tog frem, nemlig problemerne mellem borgerne og samfundet, som jeg ved også optager De Radikale mange steder, forholdet mellem den internationale lovgivning og vores og endelig hele spørgsmålet om menneskerettigheder, som i øjeblikket begynder at ramle sammen med vores system herinde.

Jeg ved ikke, om den radikale ordfører har fået forbud mod at være visionær, eller om det bare er en forglemmelse, eller fordi han ikke er det.

(Kort bemærkning).

Bjørn Elmquist (RV):

Der er ikke lagt mundkurv på, kan jeg da sige med sikkerhed, men Det Radikale Venstre er et regeringsparti, og det gør en meget stor forskel. Vi har offentliggjort det regeringsgrundlag, som er fastlagt, og som tjener til bibel, havde jeg nær sagt, for denne regerings samarbejde. Deri har vi ikke indskrevet disse ting. Man kan så måske mene, at det har været uklogt af os, at vi ikke har været opmærksom på, at vi skulle have skrevet dem tydeligere ind, men vi føler naturligvis – og det gør alle partier, når de er i regering – en pligt til at drøfte disse ting indadtil med regeringspartierne, med den pågældende minister og med statsministeren.

Det skal ikke afskære os fra at deltage i debatter i offentlighed, det være sig Folketingssalen, på møder eller i pressen, og det gør det heller ikke på nogen måde. Men vi er altså i den situation, at vi er et regeringsparti, og derfor må vi også klare nogle af disse ting inden døre.

Om det med menneskerettighederne vil jeg sige, at jeg ikke er sikker på, at det vil være en god idé at oprette et ministerium eller skride direkte ind i et enkelt ministeriums ressort med den forpligtelse, at det skulle tage sig af de sager. Det er min opfattelse – og det er så som gammel græsrod og NGO'er – at mange af disse ting klares bedre af ikkestatslige organisationer. De skal påtales ved domstolene, men at prøve at pålægge et ministerium en ret til specielt at tage sig af menneskerettigheder vender tit den forkerte vej, og dér tror jeg altså mere på, at det skal komme udefra.

(Kort bemærkning).

Margrete Auken (SF):

Jeg kunne så sandelig ikke mistænke Det Radikale Venstre for ikke at være loyal over for regeringsamarbejdet og skal kun beklage, som jeg kunne høre at den radikale ordfører også sagde, at retspolitikken ikke havde været prioriteret – i hvert fald ikke højt, sandsynligvis lidt lavt – da man drøftede regeringsgrundlaget.

Derfor synes jeg stadig væk godt, at diskussionen kunne være blevet noget mere indholdsrig end det, hr. Bjørn Elmquist lagde frem.

Men det kan vi jo ikke bestemme, ligesom vi ikke kan bestemme over statsministeren, men vi kan så håbe på at masser af NGO'ere holder liv i den, for der sker jo aldrig noget nogen steder, hvis ikke de folkelige bevægelser holder liv i tingene.

Men vi har altså tiltrådt hele systemet, og derfor vil vi på det rent retlige område mange gange opleve, at tingene ramler sammen. I dag er der f.eks. i Information et større interview med Henrik Zahle om, hvilke problemer det er ved at give os, og det er altså de problemer sammen med en række af de andre, som jeg mener at vi har fået nogenlunde dokumenteret, som Justitsministeriet – fordi det er viklet ind i så mange i denne sammenhæng uvedkommende og måske oven i købet forstyrrende forvaltningsopgaver – ikke har kompetence og frihed til at løse tilstrækkelig kvalificeret.

Jeg havde dog ikke ventet støtte fra så forfærdelig mange andre end Det Radikale Venstre, men den havde jeg til gengæld ventet.

(Kort bemærkning).

Bjørn Elmquist (RV):

Jeg skal præcisere, at det ikke var retspolitikken, der ikke blev prioriteret højt nok i vores regeringsgrundlag, men at der var nogle specifikke ting inden for det retspolitiske område, som vi måske nok burde have opholdt os lidt mere ved, og som vi måske også i højere grad kunne have fået klargjort i vores regeringsgrundlag.

For så vidt angår kampen for menneskerettigheder, har vi jo fået inkorporeret Den Europæiske Menneskerettighedskonvention i dansk ret, og det vil så sige, at krænkelser skal påtales og gennemtvinges ved domstolene, og sådan mener jeg også systemet bør være. En regering og dens administration skal indrette sig på at respektere menneskerettighederne, men domstolssystemet er stedet, hvor den præventive effekt er, og hvor der skal ske påtale af krænkel-